

22
Elsborgvisen

cd 5 spor 5

Den blomstertvete gondolen gled
Hersker Elsborgs bølger ned
Det var så lyst i den mørke natt
en Piken skjonn ved porten satt

O m' pander var hun en laubarkrans
Bestalt av Sjømannens midde glass
Hun sang om venner så hild og kjær
som ut på Elsborg fengslet er

Da Hennes hørte den stemmen klar,
som gjennom jernbeslået vindu bar
Hallo, han ropte, min Sangervenn
Nu kjennes jeg din røst igjen

Jeg haver myrdet et barn for deg
du kunne vel ha tilgivet meg
Men Kjærligheten er like stor
Hos fangeren som på Elsborg bor

Men stormen rasar og foranvinger
Og bølger imot Elsborg slår
Det lynner opp og fangeren så
Sin Sangervenn i bølger klå